



# Søren Pape Poulsens tale ved Det Konservative Folkepartis landsråd

**Taler**

Søren Pape Poulsen  
Partiformand for Det  
Konservative Folkeparti

**Dato**

27. september 2014

**Sted**

København

**Omstændigheder**

Ved landsrådet i 2014 blev Søren Pape Poulsen valgt som partiformand for Det Konservatives Folkeparti. Han overtog posten efter Lars Barfoed.

Kære alle sammen

Hvor er det dejligt at se jer. Det er en kæmpe fornøjelse for mig at få lov at stå her og se ud over så mange glade mennesker og tale til det største landsråd i mange år.

Tusind tak til både Mikkel og Lene. Tak for de pæne ord I gav mig med på vejen. Og endnu engang tak for tilliden fra alle jer trofaste konservative medlemmer.

Jeg kan vist godt afsløre, at da jeg i september 1987 meldte mig ind i Danmark bedste og mest fantastiske politiske ungdomsorganisation, Konservativ Ungdom, havde jeg aldrig troet, at jeg skulle stå her i dag.

Men nu står jeg her – og det har jeg tænkt mig at gøre, indtil vi sammen har gjort arbejdet færdigt!

Det var ingen selvfølge, at jeg skulle blive konservativ. Jeg voksede op på en lille gård i det midtjyske langt væk fra de konservative højborge. Men mine forældre har opdraget mig konservativt. Med et sundt værdisæt. Med masser af kærlighed. Men også med krav og konsekvens.

Min far var landmand. Min mor passede de gamle på det lokale plejehjem. At arbejde hårdt var helt grundlæggende, ligesom fornuftig omgang med penge og

det at hjælpe andre var en fast bestanddel af min barndom.

Det ligger dybt i mig at yde en indsats. Svare enhver sit. At man ikke bruger flere penge, end man tjener. Og måske allervigtigst, at man skal hjælpe andre uden nødvendigvis at få noget igen.

\*\*\*

Jeg ønsker et samfund, hvor vi sætter mennesker først. Det gør vi langt fra i dag. Velfærdssamfundet har vænnet os til, at staten tager sig af alt – vel at mærke på systemets betingelser. Men selv om vi betaler verdens højeste skatter, kan man aldrig deponere sit personlige ansvar i en skattebillet.

Vi er efter min mening gået alt for langt i Danmark. Jeg synes, at vi er havnet helt derude, hvor vi har statsliggjort næstekærligheden og fremmedgjort den gode gerning.

Vi er blevet statister i det store system i stedet for at spille hovedrollen i vores eget liv.

Jeg mener faktisk, at den statslige kontrol og myndighedernes generelle mistillid til danskerne er en alvorlig trussel mod det homogene og tillidsfulde samfund, som vores forældre har slidt og slæbt for at bygge op. Et samfund, som vi ellers burde være stolte af.

Alt for ofte ser vi eksempler på absurde afgørelser, hvor borgerne tilsidesættes til fordel for systemet.

Tag nu for eksempel Anna Solveig Rosengreen. Hun bor oppe hos Knud Kristensen i Vesthimmerlands Kommune på en lille gård ud til Limfjorden. Den har hun overtaget efter sin mor. Anna er normalt en lovlydig borger, og så er hun økologisk landmand.

Hun er ikke bare vant til at behandle naturen godt – hun ligefrem efterstræber det.

Men ved I hvad.

Et lille højbed i hendes egen køkkenhave, hvor hun dyrker lidt gulerødder, ærter og jordbær har ført til en lang kamp med myndighederne.

Det skal fjernes omgående. Der er tale om en vidtgående terrænændring tæt på kysten, siger Naturstyrelsen.

På grund den ”alvorlige sag” har man sågar sendt to embedsmænd fra København derover for at inspicere det ulovlige højbed i Anna Solveigs køkkenhave.

Har vi virkelig ikke andet at gå op i, end rende rundt og gøre livet surt for helt almindelige mennesker? Jeg spørger bare.

Og humøret bliver bestemt ikke bedre, når man hører om ægteparret Marianne og Gert Johansson på Langeland.

De plantede to æbletræer i deres egen have. Men dem ville myndighederne have væk. Deres have lå nemlig inden for strandbeskyttelseszonen.

Det kom som noget af en overraskelse for ægteparret. De vidste ikke, at man åbenbart skal bede om lov til at plante et æbletræ i sin egen have.

Undskyld mig, men der er noget galt, når man skal spørge myndighederne om lov, før man planter et æbletræ i sin egen have!

Eller hvad med Peter Bøgh Petersen i Middelfart, der bor lige neden for Lillebæltsbroen. Han er plaget af trafikstøj og ville derfor lave en ny terrasse på nordsiden af familiens hus.

Det ville hjælpe på støjen, selv om familien ikke længere ville have samme flotte udsigt.

Stop, sagde Naturstyrelsen. De mener, at der er tale om en dramatisk ændring i terrænet.

Peter har ingen naboer. Hans terrasse kommer ikke til at genere nogen – udover nogle embedsmænd i en styrelse her i København – og det er jo åbenbart rigtig grund til at give afslag.

For mig er disse tre sager – og mange andre af samme slags – skræmmende eksempler på afgørelser, hvor helt almindelige mennesker som Anna Solveig, Marianne og Gert samt Peter er blevet ofre for systemets magtarrogance. Det er præcis, hvad der sker, når man glemmer at sætte mennesker først.

Vi sætter gerne kæmpe vindmøller op, selv om mange med rette kan føle sig generet af dem. Det er jo politisk korrekt. Men en terrasse – den skal vi da tvinge folk til at fjerne. Undskyld mig. Det er bindegalt!

Det er tid til, at vi borgere tager vores land tilbage!

Det er tid til, at vi politikere sætter os sammen og laver klare aftaler om, hvad der skal reguleres, og så holde os fra resten!

Det er tid til at vise tillid til befolkningen!

Det er tid til at sætte mennesker først!

\*\*\*

Vi lever i et gennemreguleret land, og det er godt at være borger her. Men vi er kommet på en glidebane.

Og lad os nu være ærlige. Vi har selv siddet i regering og været medansvarlige for regler, som har sat systemet før mennesker.

Love og regler, som vi sikkert synes var fornuftige på det tidspunkt, men som vi burde have holdt os fra.

I 2009 besluttede VK-regeringen, at virksomheder ikke længere kan få refunderet deres advokatudgifter, selv om de uretmæssigt er blevet anklaget af SKAT, og er endt med at vinde sagen ved en domstol. Set i dag, var det en forkert beslutning.

Det er staten, der har lavet en fejl. Det er staten, som uretmæssigt har slæbt dem i retten. Og det er staten, som har tabt sagen med et brag. Derfor er det naturligvis også staten, der skal betale advokatregningen.

Det må aldrig være sådan, at det skal koste virksomheder eller borgere penge at bevise deres uskyld.

Vi var heller ikke gode nok under VK til at få sat en dæmper for den stigende kontrol af danskerne uden om domstolene.

Alt for mange love giver myndighederne adgang til vores private grund uden en dommerkendelse. Og den bruges flittigt.

Mere end 100.000 gange om året træder myndighederne inden for havelågen uden dommerkendelse.

SKAT er en af de myndigheder. Og det er selvfølgelig helt fint, hvis det var fordi, de kun fangede skattesnydere. Men sådan forholder det sig ikke.

Langt størstedelen af skattevæsenets indtrængen på privat grund er blot mistænkeliggørelse af helt almindelige og lovlydige mennesker.

Tidligere i år har TV 2 været i stand til at berette, at hele tre ud af fire af SKAT's besøg i private hjem var grundløse.

Det kan ikke være rigtigt, at SKAT bruger trefjerdedele af tiden på at jagne lovlydige borgere.

\*\*\*

Jeg mener også, at tiden er løbet fra den nuværende planlov. Planloven er mere end 40 år gammel og er blevet revideret så mange gange, at den i dag er totalt uigennemskuelig – selv for eksperter.

Der findes talrige eksempler på, hvor svært det er at få øje på logikken i planloven.

På Tagtækkervej i Odense ligger der to babybutikker lige ved siden af hinanden. BabySam i nummer 8 og Kære Børn i nummer 6.

Ifølge planloven ligger BabySam i et såkaldt aflastningscenterområde. Men det

gør den anden babybutik Kære Børn desværre ikke. Og de er altså naboer.

Derfor må Kære Børn ikke sælge sutteflasker fra forretningen. De må godt sælge alt muligt andet babyudstyr som kravlegårde og tremmesenge. Men sutteflaskerne – dem må de kun sælge fra deres webshop!

Altså: Vi har en babybutik som på grund af planloven ikke må sælge sutteflasker!

Et andet sted på Fyn bor Jan Skovlund Hansen. Han er vognmand i Nyborg og anden generation i firmaet Folmer Transport.

I dag står hans lastbiler midt i et boligområde. Det er temmelig uhensigtsmæssigt for alle – især beboerne i området. Derfor vil han gerne flytte lastbilerne ud af byen.

Han købte sin onkels nedlagte landbrug og ville bruge gården til sin vognmandsvirksomhed. Her kunne lastbilerne stå uden at genere nogen.

Det troede Jan i hvert fald.

Men i over 7 år har han nu kæmpet med en landzonetilladelse og en planlov, der gør det umuligt at skabe aktivitet og arbejdspladser i landområder.

Jeg forstår godt, at Jan er frustreret. Det ville jeg også selv være. Men jeg kan love Jan og andre i hans situation, at vi vil gøre, hvad vi kan for at ændre lovgivningen, så den i fremtiden er mere på borgernes side frem for paragraffernes.

Vi skal beskytte vores kyster og landområder – selvfølgelig skal vi det.

Men vi skal ikke tage alle muligheder fra kommunerne for at skabe vækst og udvikling.

Tænk blot på vores dejlige campingpladser eller de smukke, gamle badhoteller rundt om i Danmark. De har givet liv i øde områder og tilført vores kyster charme og karakter.

Men ingen af delene var sandsynligvis blevet til noget, hvis vi skulle følge lovgivningen i dag.

Hvis vi reelt ønsker et Danmark i balance fra kyst til kyst, fra nord til syd, fra øst til vest, så skal vi også være villige til at give kommunerne rammerne til det.

Jeg ved godt, at det kan være svært at forstå - hvis man sidder på et kontor i København - at man kan udvikle et landområde, samtidigt med at man passer på naturen. Men det skal jeg hilse og sige ude fra virkeligheden, at det kan man altså godt. Vores kommunalpolitikere er ikke dumme eller ligeglade med deres område – tværtimod.

Det er tiltrængt med en ny planlov. Slut med flere lapperier. Lad os få en ny og bedre planlov. Og lad udgangspunktet være, at vi sætter mennesker først.

\*\*\*

Jeg mener, at vi er nået til et punkt, hvor vi må sige stop.

Stop for flere sager, hvor mennesker tromles af systemet.

Stop for flere latterlige sager om højbede, æbletrær og terrasser.

Stop for flere sager om myndighedernes indtrængen i uskyldige menneskers private hjem.

Derfor varsler jeg og Det Konservative Folkeparti i dag et opgør med systemtyranniet.

Det skal ganske enkelt være nemmere for helt almindelige mennesker at leve et liv i fred uden indblanding fra staten.

Det er dit, mit og vores familiers liv. Det er ikke myndighedernes og systemets.

Den sunde fornuft skal kort sagt genindføres, og vi skal sætte ”Mennesker først”.

Det er et opgør, som vi har brug for jeres hjælp til.

Derfor vil jeg gerne opfordre alle danskere, der føler sig hånet, trampet på og latterliggjort af tåbelige regler og afgørelser, hvor almindelig sund fornuft er forsvundet, om at stå frem og fortælle jeres historie.

Send mig en mail med dine oplevelser og historier eller brug hash-tagget ”#menneskerførst” på Facebook, Twitter og Instagram. Eller send mig et gammeldags brev på papir. Jeg læser det hele.

Til gengæld lover jeg, at alle jeres beretninger fra virkeligheden vil blive brugt til at skabe et mere menneskeligt Danmark. Om ikke før, så når vi igen får en borgerlig regering!

\*\*\*

I Det Konservative Folkeparti sætter vi den personlige frihed højt. Men lige så meget som vi ønsker personlig frihed, lige så meget ønsker vi at tage hånd om samfundets mest udsatte grupper.

Antallet af hjemløse, som sover på gaden, i skure og trappeopgange – og altså ikke på væresteder eller herberger – er steget voldsomt de seneste år. Den udvikling skal vi have vendt. Ingen skal af nød sove på gaden i Danmark.

Derfor vil vi målrettet hjælpe hjemløse, der må overnatte på gaden, og som ofte slås med andre problemer end blot deres boligsituation.

Helt konkret, så skal tilskuddet til skæve boliger fordobles.

Der skal oprettes to særlige akuthuse, som kan yde hjælp og støtte til misbrugere. De skal tilbydes behandling øjeblikkeligt.

Hjemløse er medborgere, der ikke har nogen til at tale for sig eller en stærk organisation i ryggen. De kan regne med Det Konservative Folkeparti. Vi sætter handling bag ordene. Det er sådan, man gør, når man sætter mennesker først.

\*\*\*

I Det Konservative Folkeparti hjælper vi dem, som har brug for hjælp.



Resten – og det er da heldigvis langt de fleste af os – er i stand til at klare os selv. Og det skal vi.

Til gengæld er det afgørende for mig, at hvert enkelt menneske og hver enkelt familie får mulighed for at beholde så meget som muligt af deres egne penge.

Det er ganske enkelt et spørgsmål om moral.

Jeg har aldrig forstået dem, der siger, at man giver skattelettelser. Tværtimod. Skattelettelser handler om, at vi lader mennesker beholde flere af deres egne penge.

Penge som de selv har tjent.

Tænk engang, at det i 2014 stadig er odiøst at tale om skattelettelser. Vi skoses ligefrem for at ville lade danskerne beholde lidt flere af deres egne penge i stedet for at bruge endnu flere penge på såkaldt ”mere velfærd”.

Det er som om, man glemmer, at velfærd også er muligheden for at skabe sin egen tilværelse.

Skattelettelser er respekt for menneskers indsats. Det er respekt for, at man giver den en ekstra skalle på arbejdet og får lov til at beholde flere penge til sin familie, og det liv hverdagen byder på.

Drømme og ambitioner skal ikke beskattes – de skal belønnes.

\*\*\*

Jeg husker tydeligt, da jeg satte min underskrift på slutseddelen til mit hus.

For langt de fleste er investeringen i en bolig den allerstørste investering, man kommer til at lave i ens liv.

Sådan var det for mine forældre. Og sådan var det for mig.

Hjemmet er den trygge base for familiens liv. Det er her børnene vokser op, og

børnebørnene engang kommer på besøg.

Derfor er det et utroligt hårdt slag, hvis man pludselig ikke har råd til at blive boende.

Fundamentet forsvinder bogstaveligt talt under fødderne på en.

I dag sidder der pensionister, som ikke kan være trygge i deres huse. De har ganske vist betalt dem. Skylder ikke noget til nogen. Men de helt urimelige stigninger i grundskylden ender med at tvinge dem ud af deres hjem.

Alle skal have mulighed for at blive boende i det hjem, som de har købt og betalt.

Derfor vil vi fastfryse grundskylden.

\*\*\*

Vi har vores hjem kært. Ingen skatter skal tvinge os ud – og ingen tyve skal tvinge sig ind.

Mange lever med frygten for indbrud. Desværre med god grund.

Danske hjem er nogle af de mest indbrudsramte i hele Europa – kun grækerne har flere.

Frygten for indbrud er en frygt, der sætter sig. Hvornår sker det igen? Er jeg hjemme og alene?

Er det en stakkels narkoman, den utilpassede 16-årige, en østeuropæer eller den hårdkogte rocker hvor jeg frygter for mit liv? Det er sådan set lige meget, for man frygter det værste.

Det vil vi ikke længere finde os i. Der skal være færre indbrud og mindre frygt.

Vores opskrift er klar:

Vi skal straffe indbrud langt, langt hårdere. Slut med bøder – det er direkte i

fængsel.

Vi skal bure hver eneste udenlandske kriminelle inde – i deres hjemlande!

Og vi vil have flere betjente - så de kan jage dem dag og nat!

Vi skal i det hele taget vise mere konsekvens. Det gælder ikke mindst i forhold til de unge. Dem der er på vej ud i kriminalitet.

Vi har for nyligt hørt om de voldelige 14-årige piger, der var anbragt på en ungdomsinstitution i København. De stod bag en række grove overfald på jævnaldrende og truede deres forældre.

Det er unge mennesker, som aldrig har fået sat grænser og mærket en konsekvens af deres handlinger. De er blevet mødt med lalleglad blødsødenhed, når de havde brug for en fast hånd. På den måde har vi ladet dem i stikken.

Vi skal ikke passivt se til, at unge mennesker begår kriminalitet den ene gang efter den anden, indtil de er 15 år.

Vi ønsker konsekvens her og nu. Og vi vil sætte ind langt tidligere i livet.

Derfor skal der indføres en særlig ungdomskriminel lavalder og en speciel domstol for unge mellem 12 og 17 år. Domstolen skal have særligt uddannede dommere og fagpersoner, som er specialister i at håndtere helt unge kriminelle.

Børn skal selvfølgelig ikke i fængsel. Men børn skal mærke konsekvens tidligt i livet. Hvis vi bare passivt ser til, at de begår den ene kriminelle handling efter den anden, før vi sætter ind med konsekvens, så ender de som hårdkogte ungdomskriminelle. Det kan vi simpelthen ikke være bekendt.

\*\*\*

Vores børn har fortjent en god skolegang. Der skal være ro til at lære og tid til at lege.

Folkeskolereformen øger timetallet i en række fag og styrker fagligheden. Det er godt. Men der er et element i folkeskolereformen, som vi på ingen måde kan

støtte. Det er de tvungne lektiecafeer.

Det er en vigtig og meget principiel sag, fordi det i bund og grund handler om familiernes ret til at tilrettelægge deres egen tid.

Hvis produktionsarbejderen, politibetjenten, sosu-assistenten og sygeplejersken, der skal på aftenvagt, ønsker at være sammen med deres børn om eftermiddagen, skal de have den mulighed. Det er ikke noget, systemet skal bestemme.

Børn, unge og familiens tid er ikke statens. Det er familiernes.

Tanken om den tvungne lektiecafé er det modsatte af mennesker først. Det er systemet før mennesket.

Som alle der har haft med børn at gøre ved, så er børn forskellige. Især når det kommer til, hvordan de bedst lærer.

Nogle børn laver lektier helt fint henne i skolen, andre skal have en anden ro, som de kun får i hjemmet.

Alligevel skal alle børn efter næste folketingsvalg tvinges til at blive på skolen, uanset om de kan eller har behov.

Med mindre vi får det stoppet.

De tvungne lektiecafeer undergraver også det frivillige foreningsliv.

Allerede nu viser det sig, at flere unge fravælger fritidsaktiviteter som en konsekvens af skolereformen.

Og det bliver kun værre.

Dermed er der sat en bombe under vores frivillige foreningsliv i Danmark.

Vi ønsker i stedet at bevare de stærke frivillige fællesskaber, som kendetegner Danmark. Vi er foreningernes land.

Det er ubeskriveligt, hvilket fremragende arbejde de frivillige gør i vores samfund. Om det er som træner eller leder i en idrætsklub, de aktive spejdere eller FDF'ere, eller de mange frivillige omkring vores ældrecentre, og mange, mange andre, så fortjener de alle vores respekt.

Vi hverken kan eller skal betale os fra alt i Danmark, men vi skal støtte og skønne på alle de frivillige kræfter, der gør så meget godt for så mange børn, unge og ældre.

\*\*\*

Jeg har den dybeste respekt for de danskere, som melder sig frivilligt til at tage ud i verdens brændpunkter for at kæmpe for Danmark og for at gøre en forskel.

Og jeg er stolt over, at vi i Det Konservative Folkeparti er gået allerforrest, når det kommer til at sikre vores veteraner en ordentlig behandling, når de vender hjem.

Det har I veteraner fortjent. Vi skylder jer en enorm tak for jeres heltmodige indsats og jeres store ofre!

\*\*\*

Jeg har til gengæld ingen respekt overhovedet for dem, der tager til Syrien og Irak og kæmper for terroristerne i bl.a. Islamisk Stat.

Det, der sker i Syrien og Irak lige nu, er en menneskelig katastrofe.

Terrornetværket Islamisk Stat er noget af det mest modbydelige og barbariske, vi har set.

De må og skal stoppes. Der skal ikke herske tvivl om, at vi står last og brast med USA og resten af koalitionen i kampen mod terror. Derfor har jeg i går givet statsministeren mit tilsagn om, at Det Konservative Folkeparti støtter det danske bidrag på 7 kampfly. Vi støtter fuldt ud den militære magtanvendelse over for Islamisk Stat, og vi er villige til at gå hele vejen.

Desværre har dette syge terrornetværk også fået fat herhjemme.

Politiets Efterretningstjeneste vurderer, at op mod 100 unge har forladt Danmark for at deltage i kampene i Syrien og Irak. Det er 100 for mange.

Efterretningstjenesten betegner disse islamiske krigere som den største trussel mod Danmarks sikkerhed.

Vi risikerer at få terrorister hjem, som er blevet hjernevaskede, som ikke skyr nogen midler, og som har fået den nødvendige træning til at føre tingene ud i livet. Det må og skal stoppes.

Derfor siger vi:

Er de på nippet til at tage af sted – så tag passet fra dem.

Har de allerede været af sted – så send dem i fængsel.

Og har de ikke dansk statsborgerskab – så tag opholdstilladelsen fra dem, så kan de blive derude.

Men hvad gør regeringen?

De vil blandt andet lave en pjece!

Nu skal man ikke undervurdere ordets magt, men jeg tror alligevel, at der skal mere til.

Vi skal som det første have stoppet rekrutteringen. Derfor vil vi sætte Islamisk Stat og tilhørende organisationer på EU's terrorliste. Så kan vi effektivt – ved hjælp af terrorlovene – slå ned på de ekstreme miljøer, som rekrutterer unge.

Det er de største kujoner i denne konflikt.

Det er ofte importerede imamer uden kendskab til det danske samfund eller danske værdier som sidder trygt og sikkert herhjemme og nyder godt af det danske velfærdssystem samtidigt med, at de lokker letpåvirkelige og rodløse unge til at tage af sted til død og lemlæstelse.

Den type har ingen plads i det danske samfund, og de kaster skam på en af verdens store fredelige religioner, som de hævder at tilhøre.

Disse imamer er på ingen måde repræsentative for vores muslimske medborgere. Jeg føler med det store flertal af muslimer herhjemme, som er velintegrerede, og som loyalt arbejder for Danmark. Dette store tavse flertal kan se, at deres religion bliver taget som gidsel af ekstremister med et forvrænget billede af, hvad Islam er.

Vores konflikt med Islamisk Stat er ikke en konflikt med islam eller mod verdens muslimer. Det er en konflikt med en formørket sekt, som ingen plads har i det 21. århundrede.

Det Konservative Folkeparti baserer sig på et kristent grundlag. Men da vores stiftere etablerede partiet for snart 100 år siden, blev ordet "Folkeparti" valgt helt bevidst. Det Konservative Folkeparti.

Vi var ikke et standsparti udelukkende for arbejderne, for bønderne eller for husmændene. Vi var et klart borgerligt parti for alle – uanset baggrund, stand eller religion – som kunne tilslutte sig de konservative grundtanker. Sådan er det stadig.

Om man er kristen, muslim, jøde eller hindu er ikke afgørende. Hos os er man altid velkommen – så længe man bare er konservativ.

\*\*\*

Kære venner.

Vi har sammen været igennem mange hårde valgkampe. Mange dage og nætter med ophængning af plakater. Mange uddelingsaktioner med tusindvis af pjecer.

Det kan lyde hårdt. Men vi er faktisk ret gode til det.

Senest har vi stået sammen om to succesfulde valg. Kommunalvalget sidste efterår og Europaparlamentsvalget i foråret.

Hvor var I bare gode!

Men venner!

Der kommer snart et valg mere. Et folketingsvalg. Vores valgkamp begynder i dag. Og når vi når frem til valgdagen, så skal der ikke være et eneste menneske tilbage i Danmark, som ikke er klar over, at vi sætter mennesker først.

Os kan man stole på.

Vi har en økonomisk politik, hvor pengene passer.

Vi tager skrappe midler i brug over for de kriminelle og styrker politiet.

Vi er optaget af vores børns skolegang, hvor der skal være ro til at lære og tid til at lege.

Og så kan jeg garantere jer for, at Danmark også bliver et mere menneskeligt samfund, hvor mennesker kommer først og systemet kommer i baggrunden.

Nu har I sat mig i spidsen. Og jeg går gerne forrest. Men jeg har brug for jer alle sammen. Jeg håber I er med mig hele vejen!

Tak!

**Kilde**

Fra prof. Robert Klemmensens private samling

**Kildetype**

Digitalt manuskript

**Tags**

Det Konservative Folkeparti, Politisk tale

**URI**

<https://www.dansketaler.dk/tale/soeren-pape-poulsens-tale-til-det-konservative-folkepartis-landsraad-2014>